บทบรรณาธิการ

ปัญหาบุคลากรทางการแพทย์ขาดแคลนนับเป็นปัญหาสำคัญที่ภาครัฐพยายามหาทางแก้ไขมาอย่างต่อเนื่อง หนึ่งในสาเหตุสำคัญ คือ กลไกการบรรจุเป็นข้าราชการที่ตำแหน่งมีจำนวนจำกัด แนวคิดการออกจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) จึงเป็นแนวทางแก้ปัญหาที่สังคมกำลังจับตาว่าสุดท้ายจะแก้ปัญหาที่เรื้อรังมานานได้หรือไม่ หลายคนอยากเป็นข้าราชการเพราะมีสถานะที่มั่นคง แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนในกระทรวงสาธารณสุขจะได้บรรจุเป็นข้าราชการ แม้จะทำหน้าที่ไม่ต่างกัน เป้าหมายที่จะต้องการให้มีคนทำงานเพียงพอแต่กรอบการบรรจุข้าราชการก็มีจำกัด ทุกโรงพยาบาลรวมทั้งสถาบันหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจึงต้องจ้างคนเพิ่มในรูปแบบพนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว นำมาสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนในแวดวงสาธารณสุขลาออกไปจากระบบจนลุกลามเป็นปัญหาการขาดแคลนบุคคลากร

ปัญหาเหล่านี้ทำให้เกิดความท้าทายต่อการบริหารจัดการบุคลากรในกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งจำเป็นต้องมีการปรับปรุงระบบและนโยบายให้มีความทันสมัยมากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการ จึงนำมาสู่แนวคิดแยกกระทรวงสาธารสุขออกจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) มาบริหารทรัพยากรบุคคลเองแบบในบางวิชาชีพที่ไม่ได้อยู่กับ กพ. แต่ก็เป็นข้าราชการเช่นกัน การแยกกระทรวงสาธารณสุขออกมาจาก กพ. เป็นหนึ่งในนโยบายสาธารณสุข ซึ่งกำลังผลักดันกฎหมายสำคัญ นั่นคือ “ร่าง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการสาธารณสุข และบุคลากรสาธารณสุข” โดยหัวใจสำคัญ คือ การออกร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการสาธารณสุขและบุคลากรสาธารณสุข เป้าหมายของร่างกฎหมายนี้ก็เพื่อมุ่งสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรทางการแพทย์ โดยเฉพาะการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล อัตรากำลัง และค่าใช้จ่ายภาครัฐ ลดข้อจำกัดต่างๆ ที่เป็นปัญหาเรื้อรังมาเป็นเวลานาน การบริหารงานบุคคลในรูปแบบคณะกรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการแพทย์ เข้าใจบริบทการปฏิบัติงานของกระทรวงสาธารณสุขจะส่งผลให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัว มีอิสระในการบริหารจัดการกำลังคน เป็นเอกภาพในการบริหารงานบุคคลที่มีความหลากหลายวิชาชีพ สามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากร ความก้าวหน้า ความเหลื่อมล้ำของวิชาชีพ ระบบค่าตอบแทน และสวัสดิการ เพื่อยกระดับกฎเกณฑ์การบริหารงานบุคคลให้เหมาะสมต่อไป

นพ.ศิรยุสม์ วรามิตร
บรรณาธิการ